

hvor i børn af en afdød arbejdstager er bosat, ikke er forpligtet til at udrede ydelser til børn, der forsørges af disse pensionister, eller til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, når de betingelser, der er fastsat i lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, for tildeling af sådanne ydelser ikke eller ikke længere er opfyldt, og pensionistens eller rentemodtagerens ret eller de efterladte børns ret efter den afdøde arbejdstager ikke er erhvervet i den anden medlemsstat i henhold til dennes lovgivning alene. Den kompetente institution i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten kan i en sådan situation ikke desto mindre være forpligtet til at udrede de pågældende ydelser i medfør af en overenskomst om social sikring, der er indgået mellem de to berørte medlemsstater, og som er blevet inkorporeret i deres nationale lovgivning før det tidspunkt, hvor forordningen trådte i kraft, når de berørte kan støtte ret på denne overenskomst også efter forordningens ikrafttræden.

(¹) EFT C 122 af 29.4.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 17. september 2002

i sag C-498/99, Town & County Factors Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af VAT and Duties Tribunal, Manchester) (¹)

(»Sjette momsdirektiv — anvendelsesområde — konkurrence, hvor arrangøren kun påtager sig en moralsk forpligtelse — beskatningsgrundlag«)

(2002/C 274/05)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-498/99, angående en anmodning, som VAT and Duties Tribunal, Manchester (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Town & County Factors Ltd mod Commissioners of Customs & Excise, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, nr. 1, artikel 6, stk. 1, og artikel 11, punkt A, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for

Anden Afdeling, N. Colneric, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne C. Gulmann, J.-P. Pisssochet, R. Schintgen (refererende dommer) og V. Skouris; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 17. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 2, nr. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at en tjenesteydelse, der præsteres mod vederlag, men som — da det er aftalt, at tjenesteyderen kun er moralsk forpligtet til at præstere den pågældende ydelse — ikke præsteres i henhold til en forpligtelse, der kan påberåbes ved domstolene, er en merværdiafgiftspligtig transaktion.
- 2) Sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), skal fortolkes således, at den samlede gebyrsum, arrangøren af en konkurrence har modtaget, udgør beskatningsgrundlaget for konkurrencen, når arrangøren frit kan disponere over dette beløb.

(¹) EFT C 47 af 19.2.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 17. september 2002

i sag C-513/99, Concordia Bus Finland Oy Ab mod Helsingin kaupunki, HKL-Bussiliikenne (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af korkein hallinto-oikeus) (¹)

(»Offentlige tjenesteydelsesaftaler inden for transportsektoren — direktiv 92/50/EØF og 93/38/EØF — ordregivende kommune, der organiserer bustransport, og hvis økonomisk uafhængige enhed deltager i udbuddet som bydende — hensyntagen til kriterier vedrørende beskyttelse af miljøet ved fastlæggelsen af det økonomisk mest fordelagtige bud — spørgsmålet om, hvorvidt dette er lovligt, når den bydende kommunale enhed lettere kan opfylde disse kriterier«)

(2002/C 274/06)

(Processprog: finsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-513/99, angående en anmodning, som korkein hallinto-oikeus (Finland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til

Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Concordia Bus Finland Oy Ab, tidligere Stagecoach Finland Oy Ab, mod Helsingin kaupunki, HKL-Bussiliikenne, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, litra a), artikel 2, stk. 2, litra c), og artikel 2, stk. 4, samt artikel 34, stk. 1, i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199, s. 84), som ændret ved akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasninger af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT 1994 C 241, s. 21, og EFT 1995 L 1, s. 1), og af artikel 36, stk. 1, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann og F. Macken samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet, R. Schintgen og V. Skouris (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 17. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

DOMSTOLENS DOM

af 24. september 2002

i de forenede sager C-74/00 P og C-75/00 P, Falck SpA og Acciaierie di Bolzano SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Statsstøtte — EKSF-ordning — støttemodtagerens rettigheder — anvendelsesområde: påvirkning af handelen eller konkurrence ikke nødvendig — i tidens løb anvendelse af forskellige kodeks for støtte — rentesats, der skal anvendes ved tilbagebetaling af uforenelig støtte)

(2002/C 274/07)

(Processprog: italiensk)

- 1) Artikel 36, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler skal fortolkes således, at når den ordregivende myndighed i forbindelse med en offentlig kontrakt vedrørende udførelse af bybustransportydelse beslutter at tildele en kontrakt til den bydende, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige bud, kan den tage hensyn til miljøkriterier, såsom bussernes nitrogenoxidemissioner eller støjniveau, for så vidt som disse kriterier er forbundet med kontraktens genstand, ikke tillægger den nævnte ordregivende myndighed et ubetinget frit valg, er udtrykkeligt nævnt i udbudsbetingelserne eller udbudsbekendtgørelsen og overholder alle de grundlæggende principper i fællesskabsretten, herunder navnlig princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- 2) Princippet om ligebehandling er ikke til hinder for, at der tages hensyn til kriterier som de i hovedsagen omhandlede, der er forbundet med beskyttelse af miljøet, idet den ordregivende myndigheds egen transportvirksomhed er en af de få virksomheder, der har mulighed for at tilbyde materiel, der opfylder de nævnte kriterier.
- 3) Svaret på det andet og tredje spørgsmål ville ikke være et andet, hvis den i hovedsagen omhandlede fremgangsmåde for tildeling af den offentlige kontrakt henhørte under anvendelsesområdet for Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation.

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-74/00 P og C-75/00 P, Falck SpA, Milano (Italien) (avvocati G. Macrì, M. Condinanzi og F. Colussi), og Acciaierie di Bolzano SpA, Bolzano (Italien) (avvocato B. Nascimbene), angående to appeller af dom afsagt den 16. december 1999 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-158/96, Acciaierie di Bolzano mod Kommissionen (Sml. II, s. 3927), de andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. di Bucci og K.-D. Borchardt) og Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza, bistået af D. Del Gaizo), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr samt dommerne D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (refererende dommer), M. Wathelet, V. Skouris og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 24. september 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den af Retten i Første Instans afsagte dom af 16. december 1999, Acciaierie di Bolzano mod Kommissionen (sag T-158/96) ophæves, for så vidt som den afviser anbringendet om, at Kommissionens sene tilbagebetalingskrav var en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.
- 2) I øvrigt forkastes appellerne.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes i det annullationssøgsmål, Acciaierie di Bolzano SpA anlagde for Retten.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 8.4.2000.